

Publicerad 2007-10-09 21:02 av ttomrum

kärlek är mitt enda vapen

jag glömmer aldrig första gången jag fick se dig gråta
ditt huvud mot min axel,
snyftningar i mörkret utanför vår värld
stjärnklart förstås
jag log
tårarna på kinderna strömmade ner
svarta oregelbunda streck
jag kunde känna din smärta,
hur den högg tag i alla organ i hela din kropp
och bara skar djupare och djupare för varje andetag
jag kunde riktigt höra hur du skrek när ditt undermedvetna sakta suddades ut
jag kunde verkligen se hur vålnader och andar tog över din blodcirkulation in till den sista bloddroppen
älskling,
men jag satt kvar
med ditt huvud
mot min axel
för jag lovade dig en gång
att jag skulle följa dig vart du än for
och nu,
älskling,
så följer jag med dig in i mörkret

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ttomrum med Poeter.se id #16195 innehar upphovsrätten